

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Onuphrii Panvinii De Trivmpho Commentarius

Panvinio, Onofrio

Helmestadi[i], 1676

De Triumphis Extra Urbem, Vel Praeter Veterem Consuetudinem Actis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10300

nis in Capitoliniis Urbis ruinis repartam, quantum
fuit, ex autoritate veterum scriptorum, ab Antonio
Augustino Ilerdensi Episcopo, Carolo Sionio, &
Fulvio Vrsino suppletam, nos hic imprimendam cu-
ravimus. Triumphos navales celeberrimos inter
ceteros post C. Duilium egerunt Q. Lutatius, qui &
ipse Poenicam, & Cn. Octavius, qui Macedonicam,
clases superarunt. Quos in omnibus terrestribus
triumphis similes fuisse existimo, nisi quod victoris
Ducis currum praecedenter navium, & triremium
victarum simulachra; item currus, rostris navium,
harpagonibus, remis, & ceteris maritimis instru-
mentis, eo bello captis, onusti. In reliquis vero
cum triumpho terrestri conveniebat.

Triumphi
navales
post Dui-
lium acti.

DE TRIUMPHIS EXTRA URBEM, VEL PRÆ- TER VETEREM CONSVENTUDINEM ACTIS.

DE triumphis autem in monte Albano actis, & ejus
instituti causa, hæc quæ dicam, habeo. Vale-
rius lib. IIII. cap. VI. Papirius Maso, cum bene gesta
Republica triumphum à Senatu non impetrasset, in Albano
monte triumphandi, & ipse initium fecit, & ceteris postea
exemplum præbuit: proque laurea corona, quum alicui spe-
ctaculo interesset, myrtlea usus est. In Capitoliniis quo-
que Triumphorum Tabulis ita notatum est. C. PA-
PIRIUS. C. F. L. N. MASO. COS. AN. DXXII.

Maso
triumphus
in monte
Albano.

C. 3

DE.

DE. CORSEIS. PRIMUS. IN. MONTE. ALBANO.

III. NONAS. MART. Et Plinius libro xv. cap: xxix.

L. Piso tradit, Papirium Masonem, qui primus in monte Albano triumphavit de Corseis, myrto coronatum, Ludos Circenses spectare solitus. Avus maternus inferioris Africani fuit. Sext. Pompejus: Papirius (inquit) myrtlea corona usus est, quod Corsos in campis myrtleis superasset. Exemplum

Ipm Mar- pirii secutus est M. Marcellus, qui vicit Syracusanis, celli.

Antonii in Urbe millibus passuum xii. M. vero Antonius illi. Vir Egypto.

R. P. C. Artabaxe Armeniorum rege proditione potius & dolo, quam aperta vi, superato, in Cleopatrae gratiam Alexandriam, catenis aureis vincitum, in triumphum duxit, solusque omnium Romanorum ducum fuit, qui extra Italiam, ante urbem Constantinopolim conditam, triumpharit. Quæ res Populum Romanum mœstitia affecisse tradita est, quum optima, & præcipua patriæ suæ ornamenta, scorti Cleopatrae gratia, Ägyptiis quoque impartiri, ab Imp. Romano vide-

Imp. Con- rent. Cæterum Urbe Constantinopoli à Magno Constantino Imperatore condita, aliquando in ea ab Impera-

tibus Romanis triumphatum fuisse legitur; ut paulo post demonstrabo. Aurum autem, argentum, & æs,

& cætera spolia de hostibus capta, atque in triumpho adducta, Senatus, Populiisque Romani erant, eaque in publi-

Aurum & æs relatum cuius sue tit.

publicum ærarium reponebantur; extractis tamen prius expensis, quæ in triumphi pompa fiebant. *Publi-*
cis enim sumptibus triumphari mos erat. Primus autem ^{Publico}
privatis sumptibus triumphavit Ap: Claudius Pulcher de ^{sumtu tri-}
Salassis ex Alpibus anno Urbis DCX. Quum enim vel ^{umphebat.}
tot millia hostium non occidisset, quot ad justum tri-
umphum agendum necesse essent, vel propter victæ
gentis inopiam parum auri, vel argenti, aut æris in æ-
rarium detulisset, ob idque ei à Senatu triumphi im-
pensæ negatæ fuissent, privatis sumptibus triumpha-
vit; honoris magis quam divitiarum habita ratione.
Quum autem (ut dixi) de triumpho agendo, primo Se-
natus, deinde Populus decerneret; sæpe usu venit, ut ^{Nunc jussu}
aliquot Imperatores, apud alterutram civitatis par- ^{Senatus,}
tem minus gratiosi, vel tantum jussu Populi, injussu ve- ^{nunc po-}
ro Senatus; aut ex S. C. sine Populi jussu, triumpha-
rint. Primus P. Servilius Priscus Consul, anno Urbis ^{puli.}
CCLVIII, de Volscis sive S. C. triumphavit, ut tradit
Dionysius. Primi quoque omnium, non solum sine S.
C. sed invitis Patribus, Popilitantum jussu, triumpha-
runt Consules L. Valerius Potitus de Equeis, & M. Ho-
ratius Barbatus de Sabinis, anno Urbis CCCIII. Et
è converso Virgo Vestalis Claudia, fratrem, injussu Po-
puli triumphantem, ascenso simul curru, usque in Ca-
pitolium prosecuta est, ne vetare aut intercedere
fasci quam Tribunorum esset. Ita Tranquillus in Ti-
berio

singis

berio cap:ii. Sed pauca admodum ejusmodi, exempla reperiuntur. Atque hactenus de Triumphis majoribus; nunc de *Ovatione sive Triumpho minori* disseramus.

DE OVATIONE.

Ovatio
quid, &
unde di-
git.

Ovationem, quam *Dionysius* lib. v. & *Plutarchus* in *Marcello*, minoris triumphi genus esse, memoriae prodiderunt, ab *Ove* dictam putat *Plutarchus*, quam, qui hoc triumphi genere ornabantur, sacrificabant, quemadmodum, qui majorem triumphum agebant, taurum, in *Capitolium* venientes, immolabant. *Plutarchi* sententiam sequutus est *Servius Grammaticus*, in lib: iv. *Aeneidos*, super illud: *Sola fuga nautas comitabor ovantes*: Ubi ita ait: *Qui ovationem meretur, uno equo utitur, & a plebeis vel equitibus Romanis deducitur in Capitolium, & de ovibus sacrificat; unde & ovatio dicta*. Qui autem triumphat, albis equis utitur quatuor, & Senatu praeeunte, in *Capitolio* de tauris sacrificat. Sext. autem *Pompejus*, *Ovantes* (inquit) *lætantes* dicuntur ab eo clamore, quem faciunt redeentes a pugna victores milites; geminata littera. Quod idem etiam *Dionysio* placet, qui ait, quasi vero Romani εὐαστοὺς Græcorum vocem, quæ clamorem significat, ovationis nomine voluerint interpretari. Erat autem ovatio minor (ut dixi) triumphus, qui agebatur, quum belli duces, rebus quidem prosperae gestis, non tamen ita magnis, ut justo triumpho dignæ

Ovatio
quando lo-
cum haec
dixit